

rigtigt, at Den, der skal være Officeer, veed, under hvilke Vilkaar de Menige leve; men jeg paastaer, at det er aldeles unødvendigt for at blive en god Artilleri- og Ingenieurofficeer, og at det er unødvendigt for at blive en god og dygtig Infanteriofficeer, at man absolut skal have været først et halvt Aar Recrut, saa et halvt Aar Undercorporal og derpaa et halvt Aar Corporal osv. Man maa vel holde Afdgangen aaben for den store Masse til at kunne komme frem paa denne Maade, men man bør ikke absolut lukke enhver anden Afgang og sige: „Ingen maa komme ind i Armeen ved egne Bestræbelser og Dygtighed, uden at han har gennemgaaet den hele Række af Skoler, med deres for den store Masse i Almindelighed ordnede Underviisning.“ Hvis En, der er i Besiddelse af Dygtighed og Energi, vil gjøre Carrieren kortere og melde sig med Beviis for fuldstændig Duelighed til at indtræde i den ældste Afdeling, saa vil han efter Lovforslaget ikke paa nogen Maade kunne komme ind i den. Er det ikke tænkeligt, at et saadant Menneske melde sig og siger: „Sag vil underkaste mig den fornødne Prøve for at bevise, at jeg er en dygtig Corporal, skjøndt jeg kun har været Corporal i en Uge, idet jeg har været en saa dygtig Recrut og Undercorporal, at man ikke skal kunne gribe mig i at være en slet Corporal“? Og selv om man nu greb et saadant Menneske i ikke at være en rigtigt dresferet Corporal i alle Smaating, saa burde man dog ogsaa huske paa, at man vel, uagtet man som Officeer skal forstaae, hvad Solbaten og Underofficeren skal forstaae, kan være en overordentlig dygtig Officeer, uden dog egentlig at kjende alle Smaating fra Corporalens eller Sergentens særlige Stilling. Ellers vare sandelig heller ikke Frederik den 2den og Napoleon nogensinde blevne Officerer. Det er rigtigt, at man skal lære, hvorledes Solbaten har det, men det er ikke rigtigt, at man absolut bør gaae den slagne Landvei i det samme langsomme Tempo, som følges af Alle, og at man ikke maa komme frem ad en noget hurtigere Vej. Dette er Hovedmanglen ved den foretagne Dannelse for de faste Officerer. — Vi komme dernæst til den ældste Klasse. Jeg er enig med den høitærede Krigsminister i, at vor militaire Højskole har været

anlagt efter en for stor Maalestok. Man har saaledes ogsaa ved den villet paatage sig, hvad man har dablet ved Landcadetacademiet, idet man ikke ved samme har villet lade det blive ved den egentlige militaire Underviisning, men man tillige har villet skabe en Underviisning i forberedende Fag, som kunde gives andre Steder. Hvorfor har man saaledes f. Ex. villet have Forelæsninger over dansk Literatur og over Philosophie ved den militaire Højskole; disse Ting høre slet ikke hjemme der, og dem kan man lade Officereerne skaffe sig Kundskab til andetstedsfra, forsaavidt de behøve det. Hvad nu den nye ældste Klasse angaaer, da maa man imidlertid vide, hvad man vil. Vil man have denne Klasse, saa maa man ogsaa vide, om man vil, at det skal være en Klasse, hvor man blot erhverver sig en vis Politur og et vist Stik af Videnfabelighed, uden at man virkelig bliver Artillerist eller Ingenieur eller Topograph, eller om det skal være en Klasse, hvor man faaer den fornødne specielle Uddannelse. Skal den være det Sidste, saa maa denne øverste Klasse organisere sig i saadanne specielle Cursus, der kunne blive vel flikede for dem, der have en saadan speciel Bestemmelse. Det kan være, at man ikke kan vente at udrette noget Stort i denne Klasse, og det kan være meget rigtigt, hvad den ærede Krigsminister sagde, at man af og til maa sende Dem, der behøver en endnu speciere Dannelse, ud til andre Steder. Jeg har selv altid sagt til de unge Mennesker ved Universitetet: „Gaaer dog for Guds Skyld lidt bort og seer, hvorledes Studierne drives andetsteds!“; jeg har aldrig sagt til nogen af mine Disciple: „Bliv hjemme og gjør, som Du seer, at jeg gjør!“, men jeg har sagt: „Gaaer ud og seer, hvorledes Andre bære sig ad!“ Naar man imidlertid vil oprette et Rærecursus, maa man ogsaa vide, hvad man vil, og berefter indrette det Hele paa en bestemt Maade. Men, som Sagen stiller sig, veed man ikke, om den ældste Klasse skal give en technisk Skoleunderviisning for de specielle Vaaben eller ikke. Er det dernæst en Underviisning for de specielle Vaaben, der skal gives, og som bliver ført strengt, saa maa det atter bemærkes, at der ikke ved Lovforslaget gives dem, som underkaste sig